

have mulighed for at starte virksomheder, som private måske ikke kan se umiddelbare profitmuligheder i.

Nu har vi haft lovgivningen i tilstrækkelig mange år, til at vi kan foretage en nøgtern vurdering af, hvad lovgivningen så har betydet, og svaret er ikke særlig positivt, må vi sige. Igen og igen oplever private virksomheder, at det offentlige udøver urimelig, ublu konkurrence ved at give sine egne virksomheder fortrinsret.

Dertil kommer, at der så langt fra er opstået de mange arbejdspladser, som var forventet ved vedtagelsen af loven, og det er sagt særligt til Socialdemokratiet, der netop himler op om det her forslag. Man kan måske endda frygte, at der i visse brancher har været tale om tab af arbejdspladser, når f.eks. kommunale malerfirmaer, og jeg tænker her på Århus, har udkonkurreret de private og ødelagt deres eksistensgrundlag.

Andre steder har offentlige selskaber udøvet gøgeungeeffekt og langsomt, men sikkert skubbet private virksomheder ud fra området og dernæst overtaget de private kunder styk for styk. Her tænker jeg umiddelbart på Esbjerg Havn, der som bekendt er en statshavn, hvor det offentlige nu bl.a. flytter rundt med containere, hvilket arbejde det private erhvervsliv tidligere udførte. Der var også en forventning om, at det offentlige kunne igangsætte systemeksport af sociale totalløsninger og andet, som vi er så naive at tro at Danmark har eksporterbare løsninger på.

Jeg ved ikke, om man kunne få bare lidt ro. . .

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Undskyld, det tilkommer formanden at bede om ro.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det generer mig, så . . .

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Det generer taleren, at der tales fra andre steder end talerstolen. Tak. Værsgo.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er ikke blevet til meget, eftersom der ikke er mange lande, der er imponeret af vores ventelister i den sociale servicesektor eller af de enorme bureaukratiske følgesystemer, der er til vores sociale sektor. Det eneste store forsøg, der har været, er netop, som det også er blevet

nævnt fra anden side, EXSOS, der jo af Rigsrevisionen er blevet kritiseret sønder og sammen.

Tilbage er der derfor én præcis, endda meget præcis, konklusion: De to love har kun gjort ondt. Der er ingen succeshistorier, som kan bære disse love videre. Der er ingen lange lister over nye virksomheder, som er opstået parallelt med det private marked, og der er heller ingen eksporteventyr at fortælle. Der er slet ingen positiv jobeffekt af de to love, og de har derfor ingen eksistensberettigelse længere.

Fremskridtspartiet er tilhænger af at få ophævet alle unødvendige love, og derfor har vi fremsat dette lovforslag om at få de to erhvervsfjendske love ophævet. De projekter, som i dag kører, skal kommuner og amter selvfølgelig lade fortsætte eller, kunne man sige, afvikle i takt med, at de ikke kan eksistere, når det offentlige ikke må subsidiere dem.

Jeg takker naturligvis for de positive tilkendegivelser, der har været fra Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, og jeg er selvfølgelig ikke overrasket over, skal jeg så sige, at Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet er modstandere af lovforslaget. Det Radikale Venstre føler nok dels et regeringssammenhold, dels et medansvar for lovene, eftersom fru Lone Dybkjær som bekendt var blandt initiativtagerne. Vi håber inderligt, at der efter næste valg vil vise sig et flertal for det her forslag, og når vi ser på meningsmålingerne, som mange jo gør i denne tid, kunne meget tyde på, at vi kan få det gennemført under en ny regering.

Jeg må sige til Det Konservative Folkeparti, at jeg med kyskhånd tog imod de positive meldinger, der kom derfra. De var også overvældende fra Venstres ordfører, hr. Jens Hald Madsen, for det er nemlig ganske rigtigt, som det blev sagt, at det handler kun om, at kommunerne skal gøde; de skal ikke så, og de skal ikke høste. Det er naturligvis erhvervslivet, der skal gøre det.

Vi håber som sagt på, at vi kan se frem til, at det her lovforslag kan blive gennemført på et tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget.